

Na een ochtendloop (#Hallerbos; de boshyacinten zijn er 🤪) even de tijd voor enkele weekendkranten. Vrijdag trachtte de leidend ambtenaar van de Onderwijsinspectie zijn afscheid luister bij te zetten door keihard na te trappen in mijn richting. Dapper, zo vlak na zijn pensionering en vlak voor de verkiezingen.

Volgens dhr. Viaene grepen de discussies die ik met hem voerde over o.a. zijn adviezen, rapporten en zijn communicatie in op zijn totale onafhankelijkheid. Aanleiding voor kranten zoals De Standaard N-VA heeft Vlaamse overheid tot politieke slaaf gemaakt, klaar voor Vlaams Belang | De Standaard om op groteske wijze alle registers open te trekken. De kwaliteitskrant spreekt op grond van een getuigenis van een ambtenaar van de Onderwijsinspectie letterlijk over het muilkorven van de hele inspectie, het uitrangeren van elke criticus, het verknechten van heel de administratie en het omverduwen van alle instituten. En dat natuurlijk allemaal door.... de N-VA. En dit alles is, even vanzelfsprekend, een jarenlang in stilte voorbereid complot. "Het is een machtsgreep zonder weerga". De hoofdredacteur besluit dat het meest "schokkend" is dat "die topambtenaar (...) al die jaren uit angst gezwegen heeft". Nochtans slaagde diezelfde topambtenaar er al vroeger in om, zelfs in diezelfde krant van diezelfde hoofdredacteur, die immense angst te overwinnen en zich meermaals publiek uit te spreken (https://www.standaard.be/cnt/dmf20231024_97359556).

Dat laatste artikel illustreert trouwens net waar mijn discussies met de topambtenaar werkelijk over gaan. Niet over snode complotten, wel over de onderwijskwaliteit. Als we de onderwijskwaliteit willen opkrikken dan moet iedereen mee, niet in het minst de leidend ambtenaar van de Onderwijsinspectie. En dan grijp ik in wanneer ik meermaals vaststel - en na herhaaldelijke (terechte!) klachten van ene Lieven Boeve hierover - dat een inspecteur scholen berispt omdat ze durven méér te vragen van leerlingen dan enkel de minimumdoelen. Leerkrachten werden op de vingers getikt omdat ze de lat te hoog legden. Net daarom dat ik datgene wat jongeren moeten kennen en kunnen niet "eindtermen" (het eindstation inzake kennis en vaardigheden, als het ware) wil noemen: het zijn minimumdoelen. Zo moedigen we scholen aan om daar bovenop nog meer te doen, nog meer te vragen.

En er waren nog fundamentele meningsverschillen. Zo aanvaard ik bijvoorbeeld ook niet dat de topambtenaar adviseerde om een school een erkenning te geven, wanneer uit het verslag van zijn eigen inspecteurs blijkt dat twee van de zeven leerkrachten in die school niet eens voldoende Nederlands kennen om kwaliteitsvol les te kunnen geven. Dan treed ik dus op.

Sommige journalisten zijn de eersten om mij politiek verantwoordelijk te achten voor zowat alles, en zeker - terecht - voor maatregelen die er móeten komen voor een betere onderwijskwaliteit. Maar diezelfde journalisten roepen dan wel "drama" en "complot" wanneer blijkt dat ik warempel leiding geef en topambtenaren wél een strobreed in de weg leg wanneer ze onder de kwaliteitslat doorlopen.

De hoofdredacteur van De Standaard concludeert in zijn editie met afgrijzen: "Het primaat van de politiek heeft gewonnen"
(https://m.standaard.be/cnt/dmf20240329_97615892#:~:text=Ben%20Weyts%20heeft%20zijn%20onderwijsinspectie,slaaf%20gemaakt%20van%20haar%20partijwil).

Mag het even, in een democratie, dat parlement en regering de wil uitspreken om de onderwijstanker te doen keren richting meer kwaliteit en dat men vervolgens verwacht dat de administratie en de leidend ambtenaren zich in die beleidsvisie inschakelen? In afgelopen regeerperiodes heeft men misschien te veel alles op z'n beloop gelaten. Ook inzake onderwijskwaliteit. De gevolgen ervan lees je af in de Pisa-resultaten.

Maar ik eindig positief. Meer dan ooit is de situatie in ons onderwijs ernstig maar hoopvol. Eindelijk staan zowat alle neuzen in dezelfde richting. Er is steeds meer consensus dat we moeten focussen op de essentie en dus op Nederlands en Wiskunde, dat we excelleren hoog in het vaandel moeten dragen en niet moeten beschouwen als vijand van het welbevinden van jongeren, dat we moeten stoppen met didactische nieuwlichterij (genre "al springend leren" of "zelfleren") en daarentegen moeten focussen op kennis en goede instructie door sterke leerkrachten...

Vanochtend aanschouwde ik in mijn geliefde #Hallerbos de pracht van de eerste paarse boshyacinten, tussen de witte bosanemonen door. Voor mij persoonlijk niet alleen een prachtige sportieve kleurencombinatie. Maar ook voor ons allen in de Zennevallei het teken van de start van de lente. Ons onderwijs beleeft vandaag ook haar lente, richting het toponderwijs van weleer. We zetten door. Je maintiendrai.